

сподь и Учитель; нѣ Той гы утѣшилъ, като ся раздѣлялъ видимо отъ тѣхъ, и имъ ся обѣщаль, че ще прѣбывава невидимо съ тѣхъ въ вса дни до скончаніа вѣка; И послѣ начнълъ да ся подига отъ земь-тѣ нагорѣ, и прѣдъ очи-ты имъ ся възнесълъ на небе-то; за да означи и това Священникъ-тѣ, зима Св. Дары отъ прѣстола, обрѣща ся съ тѣхъ за послѣдень пѣть срѣщу народа, и утѣшяваещъ го съ обѣщаніе-то на Господа, да прѣбѣде сякога съ тѣхъ, особито въ тайнство-то на Св. Причащеніе, дума: **Всегда, нынѣ и присно и въ вѣкы вѣковъ.** Подиръ това Священнослужитель-тѣ внася вече Святы-ты Тайны въ олтаря, и гы оставя на жьртвенника. Народъ-тѣ гы испраща съ поглѣды, като да сѣ Самичкъ Господь, кога-то ся възнасялъ отъ земь-тѣ на небе-то; и като Апостоли-ти, кои-то ся върнѣли слѣдъ Спасителево-то възнесаніе въ Иерусалимъ, сѣ радостіѣхъ великаѣхъ хвалаще и благословаше Бога*), и той ся проывква слѣдъ това: **Да исполнѣтъ сѣ уста нашѣ хваленіа Твоего, Господи, яко да поемъ славу Твою, яко сподобилъ еси насъ причастити сѣ Святѣми Твоимъ, Божественнымъ, вѣзмьртнымъ и животворящимъ тайнамъ, съзладѣ насъ въ Твоей Святѣни весь день пошлѣти сѣ правдѣ Твоей.**

Подиръ това славословіе, съ кое-то причастени-ти ся молятъ на Господа, да имъ запази цѣло освященіе-то, кое-то сѣ приѣли въ Святы-ты тайны, Священнослужитель-тѣ за да подражяе и тука Апостоли-ты, кои-то слѣдъ свѣршваніе-то на Тайнственнѣхъ-тѣ Вечерѣ, вечеренѣ заедно съ Спасителя, **въспѣваше изыдоша въ горѣ**)**, повѣлява на вѣрны-ты, дордѣ не сѣ излѣзли още изъ храма, да възнесѣтъ още еднѣжъ благодареніе Господу, за дѣто сѣ приѣли Св. Му тайны: **Прости (безъ колѣнничаніе) примише (като приѣхмы) Божественныхъ, Святыхъ, Прѣчистиыхъ, вѣзмьртныхъ, небесныхъ и животворящихъ, Христовыхъ Тайнъ, достойно благодаримъ Господа; подиръ това той ни внушава, да ся молимъ Богу, за да прѣварама сичкыя настоящій день свято, мирно и безгрѣшно; а въ свѣршька на ектеніѣхъ-тѣ ны кара да прѣдадемъ сами себе си, другъ другому, и сичкыя си животъ Христу Богу, понеже Той е едничкый источникъ на наше-то освятяваніе: Ико Ты еси освѣщеніе наше, и Тебѣ славу възсилаемъ, От-**

*) Лука 24. 35.

**) Мат. Гл. 26. ст. 30.